

Medlem fra Bække, dels udarbejdet af det Underudvalg, der var nedsat, og i hvilket saavel det ærede Medlem fra Bække som det ærede Medlem for Københavns 2den Valgkreds og jeg vare Medlemmer.

Det ærede Medlem fra Faaborg (R. Christiansen) har gjort en Bemærkning om, at det Tal, 21,000, der af mit Partis Ordfører i denne Sag var nævnt som Tallet paa Børn, der trængte til Skolebespisning, ikke var rigtigt, at en Del af disse Børn ikke trængte til den Mad, der her er Tale om. Jeg vil henvise det ærede Medlem til at læse den eneste autentiske Beretning, der foreligger om den Sag. Den er ganske vist nogle Aar gammel, den staar i Tillæg B. for 1898—99. Deraf vil det ærede Medlem se, at der er 4,506 Børn, om hvilke det er oplyst, at de aldrig faa varm Mad i Vintermaanederne, at der er 18,152, der faa varm Mad højst 3 Gange om Ugen, 31,000, om hvilke det siges, at de paa Grund af Vejlængden godt kunde trænge til, at der fandtes en Bespisning ved Skolen. Det bliver tilsammen omtrent 52,000 Børn. Og saa siges det videre i Bemærkningerne, at af dem er der 31,000, om hvis Forældre det ikke kan siges, at de ere trængende saaledes, at man behøver at give dem gratis Bespisning. Tilbage blive altsaa 21,000, som trænge til Bespisning, og hvis Forældre trænge til, at de modtage den. Jeg tror, at de Oplysninger, der foreligge i denne Betænkning, ere rigtige, saa vidt det er muligt. Jeg erkender med det ærede Medlem fra Bække, at Statistik naturligvis ikke kan være udtømmende, men i Mod sætning til det ærede Medlem, som ikke havde megen Tro til Statistik, har jeg ganske god Tro til Statistikken, fordi man i saadanne Forhold altid kan gaa ud fra, at Statistikken viser for lidt. Naar der er Tale om at faa officiel Oplysning om, hvor mange Børn der trænger til Mad, hvor mange Mennesker der er nødlidende af en eller anden Grund, er der en til Vished grænsende Sandsynlighed for, at disse Tal ville være for smaa, fordi der er mange Mennesker, der nødig ville give Oplysninger om deres Nødstilstand, men foretrække at lide i Stilhed, det er der jo mange Tusinder, der gøre. Derfor vil Statistikken om saadanne Forhold som Regel ikke give fuldt paalideligt Svar, det erkender jeg, ikke give et Svar, der fuldt ud rammer den Udstrækning, som Nøden har. Det var blot disse Bemærkninger, jeg vilde gøre.

Jeg vil i øvrigt tillade mig at hen-

stille til ærede Medlemmer at tage med Velvillie paa denne Sag. Ligesom det vistnok er sket de nærmest foregaaende Aar, indtræffer det i Aar, at vi behandle dette Spørgsmaal om Skolebespisningen lige op imod Jul, hvor Hjerterne og Sindene pleje at være blødgjorte, og hvor der fra selv de mest mærkværdige Sider gøres Anstrengelser for at forhindre, at Børnene sulte i Julen. Jeg vilde ønske, at man vilde udstrække denne Velgørenhed i Juledagene og Julemaaneden til i alle Aarets Maaneder at omfatte disse Børn, ogsaa de andre Dage af den strenge Vinter. Selv i Bourgeoisiets Blad ser man i denne Tid frygtelige Beretninger om Nødstilstanden. De slaa til Lyd netop for at skaffe Penge til Foranstaltninger, der skulle forhindre, at der sultes i Julen. Der holdes velgørende Fester og meget andet. Forleden Dag var der en Fest, om hvilken det hed i Bladene, at der var Repræsentanter til Stede for Adel, Pengeverdenen, Diplomati, Handel, Kunst og Videnskab, og da man saa samlede sammen, blev der 400 Kroners Indtægt; det vilde have været — hvis der kun havde været en Repræsentant til Stede for hver af disse Samfundslag — lidt over et halvt hundrede Kroner fra hver. Dette Eksempel viser som saa mange andre, at Velgørenheden langtfra er i Stand til at afhjælpe den Nød, der er til Stede. De 400 Kroner ere en saa ussel Draabe i Havet, at den brovtende Omtale, der gik forud for denne som for saa mange andre Fester, var i høj Grad ilde anbragt. Jeg henstiller, at man lader Julestemningen raade et Stykke Tid ud over Jul, saa at det kunde lykkes at gennemføre en Løsning af denne for nogle Tusinde Børn saa overmaade vigtige Sag. Jeg tror, det i høj Grad vilde tjene til Ære for den danske Rigsdag, om den i denne Samling gennemførte en Foranstaltning i denne Retning.

Ordføreren for Forslagsstillerne (Winblad): Det ærede Medlem, der repræsenterer Flertallet i denne Sal, og det ærede Medlem, der repræsenterer det radikale Parti, udtalte sig begge med stor Velvillie og tilsagde deres Medhjælp til at faa noget ud af dette Lovforslag. Hertil sluttede den højtærede Kultusminister sig, idet han tilsagde sin Medvirken til Udvalgsarbejdet, hvis der bliver nedsat et saadant Udvalg. Under disse Forhold mener jeg, at polemiske Bemærkninger ikke kunne paaregne at gøre nogen som helst Gavn. Jeg skal derfor tillade mig